

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΠΟΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΆΝΔΡΑ Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

(Τί άπαντοϋν ή Κωνσταντ Τζαματί, ή Πελα Νέγκρι, ή Ζινέτ Γκομπέρ, ή Γκρέτα Νίσοεν, ή Μπέμπε Ντάνιελς, ή Μάριον Μπάρνς, ή Ζανέτ Γκρίνχοφ)

Ένα κινηματογραφικό περιοδικό του Χόλλυγουντ άνεθεσε τελευταία σ' ένα συντάκτη του να υποβάλη σ' όλους τους θηλυκούς άστέρους της κινηματογραφουπόλευς, παλιούς και νέους, τó παρακάτω αδιάκριτο ερώτημα:

— Πώς τον θέλετε τόν άνδρα; Θεωρούμε περιττό να σάς πούμε με ποση άγωνία περιμεναν οι άναγνώστai και ή άναγνώστριες του περιοδικού τίς απαντήσεις τών άστέρων, τίς πιο πικάντικες τών όποιων δημοσιεύουμε εδώ.

Η Κωνσταντ Ταλμάτς θέλει τόν άνδρα με καλούς τρόπους, με συμπεριφορά άριστοκράτου.

Η Τζέττα Γκούνταλ. — Ένας τέτοιος άνδρας — είτε ή συμπαιθητική βεντέττα — μπορεί να φορέση ένα καλοραμμένο φράκο ή ένα παλιό κοστούμι, χωρίς να χάση τίποτα από τή φυσική του ευγένεια. Οι λιποτακτοί τρόποι συγκινούν πάντοτε τή γυναίκα, αδιάφορο άν ζούμε σε μία έποχή άντιρωμαντική, σε μία έποχή που περιφρονεί τά παλιά πρωτόκολλα περί ευγένειας.

Της ίδιας περίπου γνώμης είνε και ή Γκρέτα Νίσοεν: — Δέν θά μπορούσα ποτέ, εδήλωσε, να συμπαιθώ ένα άνδρα που μιλεί σε μία γυναίκα, με τό κατέλλο στο κεφάλι και τό τσιγάρο στο στόμα. Άρκει να μην κάνη τά δω αυτά πράγματα ένας άνδρας, και μου είνε αδιάφορο άν έχει όλα τά ελαττώματα τού κόσμου... Έξ άλλου, πρέπει να διολογοήσουμε ότι άνδρας χωρίς ελαττώματα δέν παρέχει κανένα ένδιαφέρον!...

Η Πόλα Νέγκρι, στην όποια άνήκει σήμερα δικαιοματικώς ό τίτλος της παλαμάου, έστειλε έγγραφως τó συντάκτη τού άμερικανικού περιοδικού τήν παρακάτω λακωνική άπάντησι:

— Τόν άνδρα τόν θέλω ενάισθητο κι' ευγενικό. Καλό για τούς φτωχούς και τούς αδύνατους. Και άδιαφορώ τελείως για τά πλούτη του.

Ό ρεπόρτερ συνοδεύει τή «δηλώσι» αυτή της Πόλας με τό έξης... κακόμολο σχόλιο:

«Η συμπαιθητική καλλιτέχνις μας πληροφορεί ότι εκείνο που τή συγκινεί περισσότερο σ' έναν άνδρα, είνε ή καλοσύνη του και όχι τά πλούτη του. Ωστόσο, ή κυρία Νέγκρι, άν και παντρεμένη έφτά ή όχτώ φορές ώς σήμερα — δέν θυμόμαστε πειρά καλά... — δέν πήρε ποτέ τής φτωχό άνδρα!...»

Θέλετε τώρα να μάθετε τήν προτίμησι της Μπεμπε Ντάνιελς; Θά ικανοποιησάμε άμέσως τήν περιέργειά σας:

— Ό καλύτερος άνδρας για μία γυναίκα είνε εκείνος που θά τόν αγαπήση με τήν καρδιά της! Τι σημασία έχει άν αυτός ό άνδρας είνε προικισμένος; με όλα τά γνωστά κα' άγνωστα ελαττώματα; Η έρωτευμένη γυναίκα θά τά παραβλέψη όλα... Ίσως να λυτάται για τίς άτέλειες τού φίλου της. Αυτό όμως δέν θά τήν κάνη να τόν βγάλη άτ' τήν καρδιά της... Η Τζέττα Γκούνταλ — ή τρομερή γυναίκα με τά κατάμαυρα μάτια, της όποιας ή καταγωγή ήταν ένα αίμα για τόν κινηματογραφικό κόσμο τού Χόλλυγουντ, ως τή μέρα που μαθεύτηκε πως είνε κόρη φίλσω...

Η δυστυχισμένη γυναίκα συγκεντρώνοντας όλες τίς δυνάμεις της, καταφώσε να έλευθερωθή από τά χέρια του. — Φύγε! φώναξε. Άνανδρε!... Φύγε!...

Αυτός όμως, μεταμελημένος, στεκόταν μπρός της με καταβασμένα χέρια, σάν κατάδικος που βρισκεται μπρός στην κρεμάλα. Δυνατοί λυγμοί άνάταραξαν τό στήθος του...

Έκείνη έκανε να φύγη. — Άϊσα!... Τό παιδί μου!... Τό παιδί μας!... πρόφτασε να ειπεί με μία τρεμομαστική φωνή που διακοπτόταν από αναφυλλήττα.

— Τόν άνανδρο!... Προσπαδεί να τήν εκδίωξη!... Να τόν πιάσουμε! Άκουσε να φωνάζουν πίσω του και συγχρόνως είδε δύο νυχτοφύλακες να τρέχουν κατ' έπάνω του χειρονομώντας... Μέσα στην παραζάλη του τότε άναλογίστηκε όλα όσα θά έπακολουθούσαν, σκέφτηκε για μία στιγμή τίς άποκαλύψεις, τήν περιφρόνησι και τόν χλευασμό τού κόσμου και τρώαξε σάν να βρισκόταν στο χείλος μιας άβυσσου.

— Έλεος!... Έλ... φώναξε στη Άϊσα που έφηνε τρέχοντας... Μά ή φωνή του λιγόταν... Ένας βραγιάς τού πιάσε τό στήθος.

Θέλησε τότε να φύγη. Μά τά μέλη του ήσαν παραλυμένα... Κι' άμέσως, με γουρλωμένα μάτια άτ' τήν αγωνία, ξεσχίζοντας τό κολλάρο του με τά τρεμάμενα χέρια του, έκανε λίγα βήματα έμπρός, κι' άφίπνοντας μία κραυγή στριγγή, οίχτηκε στά θολά, μαύρα, όρημικά νερά τού Σηκουάνα!...

της περιφρήμης κατασκόπου Μάτα Χάρι — δέν δυσκολεύτηκε διόλου να βροντοφωνάξη ότι είνε αδιάλλατος φεμινίστρια:

— Ό άνδρας που θέλει να κατακτηση πρώτα τή συμπαιθεία μου και ύστερα τήν αγάπη μου, δέν έχει παρά να με θεωρήση ίση του. Δέν θέλω βέβαια να πώ ότι δέν μ' εύχαριστούν τό κομπλιμέντα και ή φιλοφρονήσεις. Μου είνε ύπόστοφο άντιπαθητική αυτή ή ευγένεια, όταν ό άνδρας τή εκδηλώνει με ύφος κατακτητού, με ύφος άνδρα που είνε βέβαιος για τήν ύπεροχή του και φαντάζεται τίς γυναίκες για κούζλες...

Η Ζινέτ Γκομπέρ δέν διατάζει να όμολογήση ότι δέν ύπάρχει στον κόσμο ούτε μία γυναίκα που δέν θά της άρесе να τή μεταχειρίζεται σάν βασίλισσα.

— Άκουσα πολλές γυναίκες, είπα, να λένε ότι θέλουν να τίς μεταχειρίζονται οι άνδρες σάν εύθραστα και πολύτιμα μπιμπέλο. Αυτές τίς γυναίκες τίς πιστεύω εύκολότερα από ζείνες που ισχυρίζονται ότι άηδιάζουν τίς άνδρικές περιποιήσεις. Ποιά είνε ή γυναίκα εκείνη που δέν λαχταρά να δεχτή σάν θύμιαμα τή λατρεία τού άνδρός;

Η Μάριον Μπάρνς — ένα από τά νεοεμφανισθέντα άστρα τού άμερικανικού κινηματογράφου — έδωσε τήν έξης... μοντέρνα άπάντησι: — Θέλω τόν άνδρα άδελφή, άπλουτώνενο και, προ πάντως, όχι πολύ έγγραφματο! Μου είνε αδιάφορο αν κινήγει άλλες γυναίκες, για τόν απλούστατο λόγο ότι θέλω να έχω κι' εγώ τήν έλευθερία μου να φλερτάρω μ' όποιον άνδρα μου άρέσει!...

Η Φλόραντ Βίντορ έξέφρασε στην άρχη τή γνώμη ότι, αντίθετως με όσα λέγονται, ό άνδρας αποτελεί ένα πρόβλημα πιο δύσκολο και από τή γυναίκα, γιατί αλλάζει εύκολα αισθήματα. Και συνεχίζει:

— Άντιπαθώ έναν άνδρα, όταν τόν βλέπω να είνε γενναίωδωρος σε φιλοφρονήσεις. Ό άνθρωπος αυτός προσβάλλει τή γυναίκα χωρίς να τό καταλαβαίνει και, συγχρόνως, διολογοεί μόνος του ότι δέν είνε εύλακωνής... Δέν μπορώ επίσης να χονεύω τούς άνδρες που είνε διακόπουν συνεχώς, που μιλούν δυνατά, δίνουν προσταγές και προσπαθούν με τίς ζωηρές χειρονομίες τους να τραβήξουν τήν προσοχή τών άλλων... Θανατώω όμως τούς έξυπνους άνδρες... Το πνεύμα σκεπάζει κάθε είδους άτέλεια και άσχημα...

Φαντάζεσθε τώρα με τί άγωνία περιμεναν οι άναγνώστai τού κινηματογραφικού περιοδικού να μάθουν τίς προτιμήσεις της Γκρέτας Γκάμπο. Η περιέργειά τους όμως δέν ικανοποιήθηκε. Η σφιγξ τού Βορρά δέν έδωσε καμιά άπάντησι στο ερώτημα που της έθεσαν!...

Η Μπούτς Μάλλορν — καινούργιο άστρο τού καλλιτεχνικού όρίζοντος — αισθάνεται άνεπιθύμητο ένθουσιασμό για τούς τολμηρούς άνδρες:

— Όιες ή θυγατέρες της Έβας — είτε — συγκινούνται από τό άνδρικό πάθος. Έκείνος που δέν ξέρει να τολμά, που δέν ριψοκινδυνεύει ποτέ στις επιχειρήσεις του και στις έρωτικές ύποθέσεις του, δέν θά προκύμη ποτέ στη ζωή του!

Η Ζανέτ Γκρίνχοφ έδωσε τήν έξης άμελή άπάντησι: — Πώς τόν θέλω τόν άνδρα; Μά... σάν τόν Τσαρλ.

Φαροέ!... Τόν αγαπά, βλέτετε, τόσο πολύ!... Κι' εκείνος της άνταποδίδει τήν αγάτη της με τόση θέρη!...

Η Άννιτα Πάιητς διολόγησε με χαριτωμένη κινητικότητα ότι θέλει τόν άνδρα πλούσιο, γιατί μονάχα τό χρήμα κάνει τή εντύχη σ' αυτόν τόν κόσμο. Η Ξανθομαλλούσα αυτή βεντέττα έχει τή γνώμη ότι ένα φτωχό ζευγάρι δέν μπορεί να είνε μοιρασμένο πολύν καιρό και ότι ή γυναίκα θά σκοτώση γρήγορα τήν αγάτη τους.

Η Ντόροθι Τζόρνταν, τέλος, έδωσε μία άπάντησι, ή όποια μπορεί να παραρηρήση πολλούς που δέν έπρωκίστηκαν από τή φρεσι με καλλονή Άδώνιδος.

— Θέλω τόν άνδρα άσχημο! Οι άνδρες με κανονικά χαρακτηριστικά δέν μές κάνουν καμιά έντύπωση. Άπεναντίας, ένας άσχημος άνδρας επβάλλεται περισσότερο με τήν ξεχωριστή έκείνη γοητεία που έχουν τ' άκανόνιστα και τραχειά χαρακτηριστικά...

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ένας Έβραίος ήθελε κάποτε να πουλήσι, στον Άλφόνσο της Άαγονίας, μία παλιά και ιστορική εικόνα τού Άγίου Ίωάννου τού Βαπτιστού.

— Και πόσο ζητάς; τόν ερώτησε ό βασιλεύς. — Πεντακόσια δουκάτα. Μεγαλειότατε... Μόνον πεντακόσια δουκάτα!...

— Άστεινέσai; άπάντησε ό Άλφόνσος. Οι πρόγονοί σου πουλήσαν τόν Χριστό για τριάντα άργύρια κι' εσύ ζητάς πεντακόσια δουκάτα για μία ζωγραφιά τού Άγίου Ίωάννου, που στο κάτω-κάτω δέν ήταν Χριστός!...

Η Ζινέτ Γκομπέρ.

Λόγω πληθώρας ύλης, ή συνεχεία τών δημοσιογραφικών άναμνήσεων τού κ. Α. Ζερζόπουλου στο προσεχές φύλλο.